

В брой на списанието започваме нова рубрика – „Християнско изкуство“, с която искаме да дадем възможност на млади творци от всички области на изкуството да представят творчеството си. Единственото условие: творбите им да са вдъхновени от християнски религиозен опит.

Старозаветна Троица

темпера/текстил

Творчески изяви:

- 1988-1992 Участие във всички ОХИ на СБХ, общите изложби на младите художници – София, Международно биенале Габрово '90 – каталог
- 1993 Самостоятелна изложба живопис, София
- 1993 Постоянно участие в общата живописна експозиция на галерия „Приз“, София
- 1995 Иконостасни икони в параклиса „Вси Светии“, с. Горни Лозен
- 1995 Участие в авангарден спектакъл с инсталация в галерия „Лесегра“, София; инсталация в Баня старинна, Пловдив; инсталация „Двойни отражения“, Берлин
- 1996 Самостоятелна изложба в галерия „Приз“ – религиозна живопис върху дърво и хартия, София
- 1997 Самостоятелна изложба в галерия „Стълбата“ – религиозна живопис върху дърво, София
- 1997 Участие в изложбата „Списание ИЗКУСТВО представя“ – религиозна живопис върху дърво, галерия СБХ, София
- 1998 Самостоятелна изложба религиозна живопис върху дърво и хартия, гр. Битоля, република Македония
- 1998 Самостоятелна изложба религиозна живопис върху дърво и грундирана текстилна основа, гр. Хеерхюговард, Холандия

Усилия да се осмисли православната иконопис в личното творчество на светския художник е имало и ще има. Огромни са рисковете при такива навлизания в осветеното от Преданието на Църквата естетично и догматично пространство. Художникът в някакъв смисъл е принуден да съдържа ръката си, дъха си, духа си – поне ако иска да сътвореното от него да не бъде смущаващо, или дори кощунствено. Проблемът за мярката и личната позиция на художника тук застава в цялата си болезненост – да иконописваши или да твориш самостоятелно; да споделиш собствен духовно-осезаем опит, като пазиш сетивата и ума си в Преданието и канона в едно и също време...

Юлия Станкова заема в картините си най-честната възможна позиция. Това не са икони, казва ни тя, а лично осмислени и интерпретирани иконописни сюжети, основани на православната традиция. Бихме добавили: това са малки разкази – колкото лични, толкова и общоцърковни, описващи топло, на един език, познат ни от византийската естетика, срещата на Юлия с Евангелието. Картините ѝ напомнят силно ранна египетска иконопис, образци от която и днес се почитат от дохалкидонската Коптска православна църква.

В картината „Вход в Иерусалим“ ослето, което Исус Христос е възседнал, художничката условно ни е представила като мост между два свята. Своеобразната иконна пластичност на тази картина за мен е емблематична за цялото ѝ творчество – нито изцяло „вътре“, нито изцяло „извън“ иконописца, осветена от парадоксалното вдъхновение на обратната перспектива с пълния обем на присъщото му напрежение, Юлия всъщност ни води в правилна посока, провокирайки желание за среща с Первообразите.

Пламен Сивов

Предателството на Юда

темпера/текстил

Благовещение

темпера/дърво

Изкушение

темпера/дърво, частна колекция, Холандия

Св. Георги Победоносец

темпера/дърво, частна колекция, Франция